

Dockskåp passar inte ihop

Olyckligt hat skulle hälsa honom på Harvard är jag rädd. Jag tror på honom, jag tror på hans enda möjlighet. Skåpsängen tittar fram. Är det inte sant så gör det sant. Soaring betyder alltså svävande, höga på narkotika. Han sitter med ett rosa ansikte... och den elaka näbben. Det är aldrig ebb i hans kvarter. Han kommer att tänka på Hans Scheike från när han var ung. Då förstod han honom inte alls. Men Hans Scheike är en gammal man nu. Längre lever vi. Det tog han inte för givet. Han försökte avsluta. Han gick in i gemenskaper. Och en ny gemensam mur av murgröna. Nya murar, nya staket, vallgravar runt.

Storstad med fönsterkarmar. En baby. Och som aldrig pratade om vad som hände henne den där gången. Inte åt någon berättade hon. Bara sitta i rummet i ensamhet gjorde hon. Men något händer mig också. Något märkligt. Jag är alltså inlåst! Utan att svimma (då när hon var en troende). Visade upp många, nya, hemliga sidor av sig själv. Och var i himlen själv med hard bop. Hittar en sommarstuga som inte ens har använts. Helt oanvänd. Ett residens, där skulle vi bo.

Nu var det natt och själavandring, och jag har många gånger gått alldeles för långt. I hennes almanacka som brinner. Och vi var som du sade på vernissage som visade just de utnötta tjejerna jag tänkte så mycket på. (Min nätta tjej jag då hade med mig och var omåttligt stolt över, alla skulle de bli något stort).

Därinne... och det här är viktigt... var personer i mitt inre och tvärtom. Den här fabulösa gången när vi sågs och det var erigerad dagtid. Alla lampor tända till tusen och vi slogs. Det märkliga med dig var att... du alltid talade sanning - och strök bort ditt elände - med dina fingrar där det satt långa målade naglar. Medan Fibbans blöta händer vilade och det var vad jag måste ha ur utställningen, hennes blöta händer som akvareller på mina axlar.

Jag kände igen henne tack vare den, hennes hemlagade frisyra förstås. Hon infann sig, med ett perfekt foto. I kyrkböcker. Betydde det att hon var död eller osalig? Och det stod med stor tydlighet vilka saker hon gjorde i framtiden, och vad hon inte tyckte om, som jag fick reda på. Hennes politiska kompass om man säger. Hon ville bara... att hennes foto skulle vara perfekt. Och bilden var också perfekt.

Du kommer att leta som Kajsa. Huvudstäder. Det var ett klokt föredöme. En bra fadersgestalt. Som en man hon letar... bland tullbeslag. Som var mycket okej. Ritningar som blir hennes verklighet. Hon firar vår hårdrockslåt, och tar sina känslor till en person som lever. Så var det sagt. Hennes tre veckor. Jag gillar inte skvaller. Det är nog det värsta jag vet.

Husbygget. Något jag gör när Kajsa bara för att ta exempel lagar kaffe, eller någon, livsnödvändig brygd. Hytterna här är bara att slå upp, ungefär som när du googlade ditt liv. Det gamla. Där du höll dig. Förstod att växa från. En ungdomstid. Tulta runt. På Balls stereo med det senaste, och jag såg en barmästare brinna i havet och Robert Calvert.

Jag kan ju inte placera ugnen i en svallvåg. Hennes hud med kanel-odör. Och de sittande mästrar, bara en åskådare till det hon gjorde. Nedanför på en flotte. Jag bär gredelint som jag gjorde i det marina. Och en lika vit och "blöt fläck" i min arm. Åh en blöt luft. Jag diskade efter kräftorna och det låg några känslspröt här och var.

Texten är utskriven från Poeter.se

Författaren Mattias Holmström med Poeter.se id #15727 innehar upphovsrätten